

Min oldefar Rasmus

Min mors farfar og hans aner

Min oldefar Rasmus - min mors farfar - og hans familie var fra Fyn. De første i slægten er fra midtfyn omkring Kværndrup lidt sydøst for Odense. Senere flyttede slægten til sydfyn til Åstrup mellem Fåborg og Svendborg.

Her i det sydfynske voksede Rasmus op. Som næsten 30 årig flyttede han til København, hvor han stiftede familie og hvor han døde som en gammel mand.

Vi begynder beretningen om Rasmus' slægt – slægten Nielsen lidt syd for Odense.

Hans Pedersen og Marie Hansdatter

Min mors farfars farfars forældre

Hans Pedersen blev født i Hudevad i Rolfsted sogn på Fyn. Han blev døbt i Rolfsted kirke den 9. søndag efter trinitatis, det vil sige søndag den 13. august 1713.

Hans far hed **Peder Heinrichsen**.

Rolfsted ligger 15 kilometer sydøst for Odense.

Hans Pedersen blev fæstebonde i Sønder Nærå i 1743 på en gård under Torpegårds gods. I et fæstebrev, som er underskrevet af Hans Pedersen og ejeren af Torpegårds gods B. Simonsen, skulle Hans overtage fæste til en gård, fra Hans Knudsen. Denne kunne ikke længere klare gården. Hans var i øvrigt reserve soldat i Hans Kongelige Majsts Tjeneste. Gården lå i Nærå, Sønder Nærå sogn 18 kilometer sydøst for Odense eller 5 kilometer vest for Rolfsted.

Hans kone hed **Marie Hansdatter**.

Deres søn hed Heinrich Hansen.

Heinrich Hansen Tange og Sara Nielsdatter

Min mors farfars farfar og farmor

Heinrich Hansen er født i Sønder Nærå Sogn omkring 1753-55. I 1791 blev Heinrich fæstebonde i Trunderup i Kværndrup sogn, mod at han giftede sig med datteren på gården.

1. marts 1791 overtog Heinrich gård og fæste efter **Niels Jensen Tange**, som døde i november 1790.

Gården var Tangegården, og fæstet på gården var igennem flere generationer gået fra far til søn. Niels Jensen Tange's bedstefar var **Niels Pedersen** og Niels' far **Jens Nielsen** (1681-1770. Jens var gift med **Apolone Rasmusdatter** (1701-1774) og hendes forældre var **Rasmus Pedersen** (1668-1713) og hendes mor var **Anne Madsdatter** (1675-1762). Rasmus' far hed **Peder Rasmussen** (1621-1699).

Alle fra Kværndrup.

Niels Jensen Tange var født i 1726 i Egeskov og døbt i Kværndrup Kirke.
Sara Pedersdatter blev født 1720 i Kværndrup. De blev gift i 1749 i Kværndrup.

Men Niels og hans kone Sara fik kun døtre og ingen sønner, som kunne overtage gården. Så da Niels døde i november 1790, måtte der gøres noget særligt. Enken Sara indså hurtigt, at hun ikke kunne køre gården videre uden en mand i huset. Og så kom datteren, som også hed Sara ind i billedet. Det hele endte med Heinrich Hansen giftede sig med datteren Sara og overtog Tangegården. Sara var 25 år, Heinrich 37 år.

Der blev udarbejdet en kontrakt, hvoraf det fremgik at Heinrich ud over at skulle gifte sig med datteren Sara, også skulle sørge for Niels Jensens enken, så længe hun levede. Og sådan blev det.

Sara Nielsdatter blev født 1765, døbt i Kværndrup Kirke den 18. august samme år.

Heinrich og Sara Nielsdatter blev gift kort tid efter at fæstekontrakten var underskrevet. Brylluppet stod den 11. marts 1791 i Kværndrup Kirke.

De fik mindst 4 børn: 16. november 1791 en dreng med navnet Niels Henriksen, men han døde 15. december 1792 kun lidt over 1 år.

I 1793 fik de endnu en søn, som fik navnet Niels Henriksen; nogle år efter endnu en søn, Hans Henriksen og endelig en pige Mette Marie Henriksdatter.

Sara Nielsdatter døde den 10. april 1800.

Den 17. oktober 1800 giftede Heinrich sig igen. Hans brud var Sophie Pedersdatter, født omkring 1781 i Kværndrup. De fik sammen mindst 3 sønner: Peder, Jens og Rasmus. Heinrich døde den 7. april 1829 og blev begravet fra Kværndrup Kirke 14. april samme år. Sophie levede i alle fald til efter 1845 som gårdmandenke.

Niels Henriksen og Sara Nielsdatter

Min mors farfars forældre

Niels Henriksen blev født 3. februar 1793 i Trunderup i Kværndrup Sogn. Han blev døbt fastelavns søndag 10. februar samme år.

Niels var først kusk ved postdilligencen.

Den 24. november 1827 blev Niels og Sara gift i Kværndrup Kirke.

Sara Nielsdatter, som var født 10. april 1803 i Kværndrup og døbt i kirken 8. maj samme år.

Hun var datter af **Niels Nielsen** og **Karen Knudsdatter**.

Bemærk Sara fik samme navn som sin svigermor og som en af hendes døtre også fik.

I 1828 overtog Niels et fæste i Åstrup mellem Fåborg og Svendborg. Det var Eskemosegård. Gården havde været fæstet af Hans Hansen Kusk, som døde i 1827 uden arvinger. Hans og Niels har nok kendt hinanden fra deres erhverv, de var begge kuske ved postdilligencen.

Gården lå samme med de øvrige gårdene i Åstrup omkring kirken inde i landsbyen. Jorden lå rundt om landsbyen i smalle striber.

Bønderne i Åstrup, som var fæstere under Holstenshus, blev på den tid enige om at udskifte altså flytte gårdene uden af landsbyen. Det fortælles af en dygtig landinspektør fik delt jorden i regulære firkanter, der blev nummeret og fordelt ved lodstrækning. Eskemosegård fik tildelt den sydligste lod i Eskemosegyden. Gården ligger på gammel havbund, men i dag er der ikke udsigt til vandet, for mellem gården og stranden er der en skov, som er fælles for en del bønder i Åstrup. Hver gård har sit skovlod.

Niels og Sara flyttede til Åstrup og byggede Eskemosegård i det dejlige småbakkede sydfyn.

Sammen fik de 11 børn - 4 drenge og 7 piger. Min mors farfar Rasmus var barn nummer 8 og dreng nr. 4.

De ældste drenge - Henrik, Niels og Peder blev alle bønder på sydfyn. Peder overtog Eskemosegård efter far Niels. Alle pigerne blev gift.

Mor Sara døde den 10. maj 1849 kun 46 år gammel. Hun blev begravet den 18. maj 1849. Det var kort tid efter sidste pige Else Marie blev født den 17. april 1849.

Niels Henriksen blev ikke gift igen. Det var ligesom ikke nødvendigt, med alle de piger i huset.

Frem til 1855 var gården et fæste under Holstedhus.

Men i 1855 købte Niels gården, Eskemosegård - matrikel 26 for 3500 rigsdaler.

Sønnerne Niels og Peder deltog begge i 1864 krigen, Niels fik tildelt en erindringsmedalje for sin indsats.

Da Peder vendte hjem efter krigen, overtog han Eskemosegård. Peder havde ellers haft plads som karl hos forpagter Makkesprang på Herregården Holstenshus. Men nu ville far Niels gerne beholde Peder på Eskemosegård. Far Niels var kørt træt og ville gerne have, at Peder overtog gården. Peder var energisk og fik gården i god drift igen. 1 januar 1869 blev skødet på gården underskrevet.

Samme år 1869 den 1. november rejste Rasmus til København. Han ville prøve lykken i storbyen, som så mange andre bønderdrenge på den tid.

I 1870 brændte Eskemosegård. Man havde slagtet gris og bagt brød, ville rave gløderne ud af ovnen, så kom en kat for nær. Der gik ild i katten, den løb ud i laden og så brændte gården. Peder fik bygget en ny Eskemosegård, en flot gård med rummelige bygninger.

Gården brændte en gang mere. Det skete den 14. august 1955. Et lynnedslag antændte gården. Niels' tipoldebarn - Åse Nielsen har fortalt, at hun og nogle flere fra familien var i biografen for at se "Princessen holder fridag". Midt i forestillingen blev filmen stoppet. Åse og familien skulle skynde sig hjem. Det brændte på Eskemosegård. Det lykkedes at redde stuehuset, de øvrige bygninger brændte. Gården blev bygget op igen.

Far Niels døde den 24. februar 1872, 79 år gammel.

Rasmus minoldefar - min mors farfar

Rasmus Nielsen er født i Åstrup sogn, Sallinge Herred, Svendborg amt, den 23. januar 1841. Han blev døbt i Åstrup Kirke 14. marts 1841. Rasmus var 8 år, da mor Sara døde.

Rasmus blev konfirmeret i 1855 i Åstrup Kirke, kundskaber var gode og opførsel god.

I 1856 blev Rasmus indskrevet til soldatertjeneste i Lægdsrullen. Her står der, at han var 164 cm høj og 13 år. Fra 1864-65 var han soldat som hestepasser eller køresvend. Men tilsyneladende var han ikke direkte involveret i krigen 1864, som hans brødre var det. I lægdsrullen står der også, at han havde nogen "rygradskrumning".

November 1869 flyttede Rasmus til København. Han var på det tidspunkt 29 år og karl ifølge afgangslisten fra Åstrup sogn.

I 1871 eller 1872 blev Rasmus gift med Tine Wilhelmine Thule fra Christians Ø. Tine blev født 3. september 1846.

Sammen fik de to døtre, Henriette Elisabeth, som blev født den 27. august 1872 og

Emma Marie den 9. august 1874. Begge i Vor Frelser Sogn, København.

Senere flyttede de til Fælledvej 4, Nørrebro. Tine døde på Kommunehospitalet i oktober 1877 og blev begravet den 31. oktober 1877 på Assistens Kirkegård.

Så var Rasmus alene med de to små piger.

I 1880 var der folketælling i landet, og på det tidspunkt boede Rasmus på Østerbrogade 6 i kælderen. Han betalte 80 kr. i husleje pr. ½ år for 2 værelser.

Men han boede alene, står der.

Hvad var der sket med hans to døtre Henriette og Emma? Vi ved det ikke. Mon ikke de kom i pleje et sted.

I 1880 boede der i samme opgang som Rasmus på adressen Østerbrogade 6, men på 3.sal en ung dame: tjenestepigen Henriette Eichen fra Roskilde.

Han blev gift med Henriette Eichen nogle år efter.

Min oldemor Henriette Jensine Georgine

min mors farmor og hendes aner

Henriette familie er fra Sjælland. Det begyndte i Helsingør, senere København og Roskilde. Henriette er født i Roskilde, men hun flyttede som så mange andre til København.

Chresten Samsøe - min mors farmors farfars far

Henriette ældste ane er **Chresten Samsøe**. Han kom - tror jeg - fra Samsø, øen i Kattegat. Vi har ikke så mange data om ham. Vi ved at han var gartner fra Vejby i Nordsjælland. Måske arbejdede han for eller sammen med Hendrich Eichen, som var en gartner og hotelforvalter på gården Marienlyst ved Helsingør. Et gæt.

Under alle omstændigheder spiller navnet **Eichen** ind i den videre fortælling om Chrestens familie.

Chresten var far til Christian og Sidsel Marie. Begge født 1803 og på samme dag, altså tvillinger. Vi ved ikke hvad hans kone og tvillingernes mor hed, og vi ved ikke i hvilket kirke børnene blev døbt.

Tvillingernes far Chresten og deres mor døde inden børnene blev konfirmeret i Sankt Mariæ Kirke i Helsingør. Konfirmationen foregik den 13. april 1817 og i kirkebogen for St. Mariæ Kirke står der om Christian:

"...søn af afdød gartnersvend Chresten Samsøe i Weybyen, Kronborg Amt". Som mor til dem begge står der: "plejemor madame Eichen på Marienlyst".

"Madam Eichen" Sidsel Marie Eichen født Jensen, deres plejemor var, enke efter Hendrich Eichen slotsforvalteren på Marienlyst.

Christian Samsøe Eichen og Marie Christiane Busch

Min mors farmors farfar og farmor

Christian Samsøe Eichen og hans søster Sidsel blev døbt 24. august 1803. Måske i Helsingør, måske i Vejby i Nordsjælland. Og som nævnt blev de konfirmeret 13. april i Sankt Mariæ Kirke, Helsingør.

Knap ét år efter konfirmationen blev Sidsel gift, blot 14½ år gammel. Det var den 8. januar 1818. Hendes mand var endnu en gartner Frederik Christian Høyelsen. Han var 40 år ældre end hende, nemlig 55 år. Noget af en aldersforskel. De fik en stor familie - 6 børn.

Frederik døde i 1844. Sidsel døde først 1887 - 84 år gammel.

Christian var først møllersvend. Senere blev han gartner ligesom sin far.

Han var blot 18 år, da han blev gift med 22-årige **Marie Christiane Busch** fra Frederiksberg den 10. marts 1822 i Frederiksberg Kirke.

Marie blev født omkring 1802.

Den 5. juni 1822 fik Christian og Marie sønnen Adam Peter. Det hastede nok med at blive gift. Adam blev døbt i Frederiksberg Kirke den 20. september samme år.

I 1826, den 1.oktober blev deres anden søn Christian Ferdinand født. Han var min mors farmors far og han får et særligt kapitel senere.

Christian og Marie Christiane fik i alt 7 børn, men to piger og en dreng var dødfødte.

Datteren Georgine Jensine blev født 1833 og døbt i Frederiksberg Kirke den 2. februar

1834 og hendes lillesøster Julie Marie Johanne blev født den 27. december 1839 og døbt i Trinitatis den 1. maj 1840.

Familien boede de første år på Frederiksberg, men omkring 1839 boede de på Blegdamsvej 81, Nørrebro.

Mor Marie må være død umiddelbart efter 1840. Men jeg har indtil nu ikke kunnet finde oplysninger om hende. Heller ikke, hvornår og hvor hun blev født.

Men på et tidspunkt efter 1840 gifter Christian sig igen.

I 1841 dukker endnu en søn op: Georg Theodor født den 27. Juli 1841, men hans mor hed ifølge en folketælling i 1850: Petrea Dorthea Lovise Østrand eller Orstrand fra København. Ved den lejlighed - folketælling i 1850 i Hørby ved Holbæk - er Christian og Petrea familie, og deres søn er Georg Theodor 9 år gammel.

Ved folketælling i 1855 bor Christian og Petrea i Søllerød. Ved folketælling i 1860 bor Christian på Frederiksberg. Han har fået en ny kone Louise Christine.

Indtil videre ved jeg ikke, hvornår Christian Samsøe Eichen døde.

Christian Ferdinand Eichen og Mette Marie Nielsdatter **Min mors farmors forældre**

Christian Ferdinand Eichen blev, som tidligere nævnt, født den 1.oktober 1826. Han blev døbt i Trinitatis Kirke i København den 21.januar året efter altså 1827. Christian blev konfirmeret i Trinitatis Kirke 11.oktober 1840. På det tidspunkt boede familien på Blegdamsvej Nørrebro.

Ved folketælling 1845 i Herstedvester sogn er Christian Ferdinand møllebetjent på Røde Vejmølle i Herstedvester sogn. Møllen ligger der stadig, dog genopbygget efter brand i 1973. I 1849 indførte man almindelig værnepligt i Danmark og Christian blev indkaldt

som soldat. Han var tjenestegørende fra 20.maj til 1.april 1851. Danmark var i krig med Hertugdømmerne Slesvig og Holsten samt det tyske forbund med bl.a. Preussen og en del andre tyske lande lige på det tidspunkt, men han kom først aktivt med i krige året efter 1850. Her var han med i slaget ved Isted Hede 24 og 25.juli. Han blev hverken såret eller taget til fange, slap uden men. Da han blev hjemsendt den 1. april 1851 fik han igen arbejde i en mølle nu i Roskilde. Og så var det han mødte Mette Marie fra Sankt Jørgensbjerg.

Mette Marie Nielsdatter blev født i Sankt Jørgensbjerg Sogn ved Roskilde.

Hendes far hed **Niels Jensen** og han var fisker. Han døde allerede, da Mette Marie var 4 år i januar 1834.

Mette Maries mor var **Inger Sørensdatter**. Både Niels og Inger var fra Sankt Jørgensbjerg.

Udover Mette Marie havde de 3 sønner - Christian, Peter og Søren.

I 1837 blev Inger gift igen. Hendes nye mand hed Søren, som blev Mette Maries stedfar.

Onsdag den 13. april 1852 blev Christian Ferdinand og Mette Marie gift i Roskilde Domkirke. Samme dag og i samme kirke blev deres første barn Georg Niels Peter døbt.

Christian og Mette Marie fik i alt 4 børn. I 1853 blev deres første datter Henriette født; i 1855 kom Julie Inger Marie til verden og Frederik Søren Ferdinand i 1856.

Da børnene blev voksne, flyttede de til København, og efterlod Christian og Mette i Roskilde. I 1880 boede de i Bredgade i det centrale Roskilde. Christian var først møllersvend senere blev han arbejdsmand.

En dag i 1880er flyttede Christian og Mette Marie også til København og boede på Kalkbrænderivej 34, på Østerbro.

Her døde først Mette Marie den 1. december 1888. Hun blev begravet fra Sankt Jacobs Kirke den 7. december til Vestre Kirkegård. 60 år gammel.

Knap 3 år efter, den 14. september 1891, døde også Christian. Han blev også begravet fra Sankt Jacobs Kirke til Vestre Kirkegård. Det skete den 18. september 1891. Jeg ved det ikke, men håber, at de begge nåede at hilse på Henriettes søn Viggo min morfar, som blev født april 1887.

Henriette - Min mors farmor

Min morfars mor hed Henriette. Men i mors familie hed hun aldrig andet end "Bedste". Hendes fulde navn var **Henriette Jensine Georgine Eichen**.

Henriette blev født torsdag den 4.marts 1853 i Roskilde. Hun blev døbt i Roskilde Domkirke 3. søndag efter Trinitatis den 10. juli 1853.

Henriette blev navngivet: Henriette Jensine Georgine Eichen.

Henriette flyttede til København da hun var 18 år. Det var i 1871. Den 1. februar 1880 ved folketælling boede hun på adressen: Østerbrogade 6, 3.sal, København.

Rasmus hendes kommende mand boede i samme hus, men nede i kælderen. De har jo nok stødt på hinanden omkring det tidspunkt. Men det er et gæt.

Den 24. juli 1883 blev Henriette gift med Rasmus.

Rasmus og Henriette

Min mors farfar og farmor

Rasmus og Henriette blev gift den 24. juni 1883 i Sankt Johannes Kirke, København.

I 1885 var der folketælling i København. Rasmus, Henriette og de to børn Henriette og Emma boede i Ryesgade 49.

Rasmus og Henriette fik to børn sammen min morfar **Viggo** i 1887 og Thora i 1891.

Henriette arbejdede sammen med Rasmus i deres kælderbutik med syning og salg af tøfler og træsko.

Min moster Clara har fortalt at hun og bedstefar Rasmus hente træskosåler på hjørnet af Vestervoldgade og Sankt Peders stræde i det centrale København. Transporten skete med trillebør.

Efter Rasmus død i 1921 flyttede Henriette med Viggos familien til Bellisvej 10 i Brønshøj. Her boede "Bedste" - sammen med datteren Thora, som gik under navnet "faster" eller "Baba".

Min mor og hendes søskende omtalte altid "Bedste" og "Baba" som en hel naturlige medlemmer af familien. Min mors karakterbog er ind imellem underskrevet af de to damer.

"Bedste" var en sød gammel dame, som onkel Charles - min moster Claras mand - udtrykte det. Det synes man også at kunne fornemme når man ser på billederne af hende.

Henriette døde den 1. marts 1937 og blev begravet på Assistents Kirkegård den 6. marts 1937.

Faster eller "Baba" - Thora Marie døde den 9. august 1955 Kommune hospitalet i København og blev begravet den den 13. august 1955. Thora blev aldrig gift.

Henriette og Rasmus havde 5 regenter i deres levetid: Christian den 8., Frederik den 7., Christian den 9., Frederik den 8., og Christian den 10. Rasmus blev født, da der var enevælde i Danmark under Christian den 8., 8 år gammel oplevede han, at grundloven blev indført og hans far, som var selvejerbonde fik stemmeret.

Rasmus har oplevet krigene 1848-50, da han var 8-10 år.

Både Henriette og Rasmus har begge oplevet krigen 1864, da Danmark tabte Slesvig og Holsten. De levede mens 1. verdenskrig 1914-1918 rasede i Europa, og de oplevede da Sønderjylland blev forenet med Danmark i 1920.

Og de oplevede at begge at alle kvinder i Danmark fik stemmeret i 1915.

I deres levetid oplevede de industrialiseringen i København og at København blev en storby med elektriske sporvogne og biler i gaderne.

Min morfar Viggo Kristian

Min mors far **Viggo Kristian Eichen Nielsen**.

blev født 15.april 1887 i København. Han blev døbt lidt over en måned efter sin fødsel, i Sankt Johannes Kirke i København den 22. maj 1887.

Han var eneste dreng i familien, som bestod af hans far Rasmus, hans mor Henriette, to storesøstre Henriette og Emma, og lillesøster Thora.

Viggo gik i søndagsskole i Kristuskirken, Københavns største baptistkirke i Baggesensgade 7, et kvarters gang fra Ryesgade. I de ældstes klasse bibelklassen mødte han Ingeborg. De mødtes også til kor i kirken.

Viggo blev døbt som baptist på hans 18-års fødselsdag 16.april 1905 i Kristuskirken på Nørrebro.

Ingeborg og Viggo blev gift den 11. december 1908 samme dag som Ingeborgs søster Martha blev gift med hendes Søren. Det skete på Københavns Rådhus.

Både Ingeborg og Viggo, og Martha og Søren var baptister. Viggos forældre - Rasmus og Henriette - og Ingeborgs forældre - Urban og Ida - var vidner.

Viggo og Ingeborg og deres familie

Få uger før Ingeborg fyldte 19 år blev hun gift med Viggo, som var lidt ældre, 21 år. De blev gift på Københavns Rådhus den 11. december 1908, samme dag som hendes storesøster Martha blev gift.

Ingeborg og Viggo fik lejlighed i Helgesensgade 14, 4.sal til højre. Senere flyttede familien til Ryesgade 47, samme ejendom som Viggos forældre.

Allerede i marts 1909 få måneder efter brylluppet blev deres første barn Clara født. Så skulle der også sørges for babytøj og barnevogn. Clara var født lidt for tidligt og var et lille skvat, sagde Ingeborg. Hun kunne hverken tåle det ene eller det andet. Men hun fik Nesle børnemælk og det kostede en 3-4 kroner for en dåse.

Ingeborg havde ansvaret for den lille families hjem herunder økonomien. Viggo tjente pengene, Ingeborg skulle have det til at løbe rundt økonomisk. Da de skulle giftes fik Viggo et tilbud af sin mester: "Vil du have 2 kroner mere om ugen eller vil du have en bryllupsgave?"- ja så ville han da hellere have de 2 kroner mere om ugen og det varede kun i 14 dage, så var der ikke mere arbejde og så var de "til rotterne". Men netop rotterne gav dem mad på bordet; de fangede rotterne og fik 10 øre, på politistationen for

hver rotte de fangede. Rotten skulle bringes derned hel, og når de havde fanget 10 rotter var der en hel krone; så fik de mad den dag. De fik kartofler, lidt kaffe, fløde - pris 3 øre - og havregryn, som heller ikke kostede så meget. Mælken kostede 11 øre potten dengang. Det blev til pandekager af vand og mel.

Viggos forældre var flinke til at hjælpe selvom de heller ikke havde for meget. Viggos arbejde som glarmestersvend var sæsonbestemt. Fra april frem til sommer var der arbejde, og igen hen på efteråret frem til jul også lidt. Når han var arbejdsløs fik han understøttelse. Det var 7 kroner om ugen, en tredjedel af en normal ugeløn.

En lørdag aften havde Ingeborg ingen mad i huset. Så tog hun sin vielsesring og sætte den i pant hos "Onkel" på lånekontoret. Så var der penge til det, hun manglede i huset blandt andet mel. Da hun kom ind hos Melhandleren opdagede han, at hun græd og spurgte: "Hvad er der i vejen, der er vel ikke noget i vejen med barnet". Så måtte Ingeborg fortælle. Melhandlere sagde: "Det må De aldrig gøre mere. De skal bare komme herover, hvis de mangler noget. Vi finder ud af det med pengene senere".

Da Viggo kom hjem hentede han ringen igen.

Ingeborg havde fået meget pænt udstyr, som hendes søster Laura og hendes mand Jørgen havde hjulpet hende med. Blandt andet fire dynebetræk. To af disse blev pantsat. Men da de blev ikke fornyet ja så blev de solgt. Så måtte familien nøjes med to dynebetræk i lange tider.

På et tidspunkt fik Ingeborg arbejde med at vaske trapper i en fin ejendom i Malmøgade. Clara blev imens passet hos "bedste" Viggos forældre.

Senere begyndte Ingeborg også at arbejde hos sin onkel Johan på fabrikken "Storken" på Frederikssundsvej. Hun tog sporvognen, linje 5, til Brønshøj torv og gik resten af vejen. På fabrikken vævede man klude. Der var en "storkerede" på skorstenen, men den var kunstig storkerede.

En dag blev Clara sendt i byen med et brev der skulle i brevkassen. Hun kunne ikke nå op til brevsprækken, så hun fik nogen til at løfte sig der op. Brevet indeholdt en ansøgning om arbejde som glarmestersvend hos Allan Christensen & Co på Christianshavn. Viggo fik jobbet, som han beholdt til blev pensioneret 50 år efter. Fra 1912 til 1962.

I 1911 fik Clara en lillebror Arvid, og i 1913 endnu en Helmuth. I 1918 hærgede en frygtelig sygdom landet, den spanske syge i 1918. Helmuth fik sygdommen og døde.

I 1916 fik familien endnu en pige, Grethe, min mor og i 1920 en pige mere Tove.

En dag i 1918 blev Viggo overtalt af en kollega til at melde sig ind i haveforeningen i Grøndals Vænge og få en kolonihave med et lille hus på grunden. Dengang arbejdede man også lørdag, så turene til kolonihaven forgik om søndagen. Ingeborg syntes det var besværligt. Børnene skulle først i søndags-skole og der skulle koges kartofler og laves et

eller andet de kunne varme i kolonihaven. Men af sted gik det med barnevogn, mad og hvad de ellers skulle bruge derude. Børnene elskede at komme derud; til fuglefløjt og en masser frisk luft til lungerne.

I begyndelsen af 20-erne byggede de deres eget hus i Brønshøj ikke langt fra Grøndalsvænge. Stedet var Bellisvej 10. De skilte sig af med kolonihaven, men inde det skete gravede de træerne op fra kolonihaven og flyttede dem over i haven på Bellisvej. Det var midt om vinteren, og det var ikke så let endda.

De flyttede fra Ryesgade til Bellisvej i 1924. I det nye hus var plads til dem alle sammen. Min mor har fortalte, at de løb rundt i huset og jublede over den meget plads de var. Her på Bellisvej boede Ingeborg og Viggo lige til Viggo døde i slutningen af 60-erne. I 1926 fik familien endnu en dreng Jørgen.

Ingeborg og Viggo sang i mange år i koret i Kristuskirken. Ingeborg sopran, Viggo bas. Thora og Clara sang også i koret, men de var begge alter. Når jeg var med mine forældre og søstre i Kristuskirken til julefest mødte vi mormor og morfar, og de så ud til mere sig rigtigt meget. De var meget stolte af mig, da jeg ved en sådan lejlighed skulle synge sammen med børnekoret fra Mørkhøj.

Viggo var jævnligt til gudstjeneste søndag formiddag i Kristuskirken. Han havde sin faste plads i kirken. Her satte han sig og sagde til sig selv: "når lille Vorherre, hvad vil du så fortælle mig i dag?"

Viggo arbejdede som butiksmontør, var specialist i opsætning af butiksruder, glasdiske og døre, montre og vitriner blandt andet på Strøget i København, fra Kongens Nytorv og helt ud til Vesterbro Passage. Han monterede den "usynlige rude" i en forretning på Strøget.

Ruden buede så det så ud som om den var usynlig. Viggo blev flittigt sendt på opgaver i udlandet. Han fik et specialkursus i Frankfurt am Main, hvor han lærte at lime ruder sammen. Jobbet som glarmester førte han til Rom, New York, og Athen. Berlingske Tidende kaldte ham "Verdensglarmesteren". Det var i avisen med flot billede 26.dec. 1962, side 22.

Men ud over Viggos rejser til New York, Rom og Athen blev det kun til en enkel udlandsrejse sammen med Ingeborg. De tog på busrejste til Rhinen. De skulle ned og Lohrelaikippen.

Men de rejste en del i Danmark. Blandt andet besøgte de ind imellem Viggos familie på Fyn. I første omgang blev det Viggos fætter Mads og hans familie, og senere han søn Niels Henrik. De var inviteret med, når der var store fester på familiegården Eskemosegård i Åstrup, mellem Fåborg og Svendborg. De kørte derover i bil sammen med Hans Peters datter Magda, som var gift med Povl. Magda og Povl tog også Viggo og Ingeborg med på en tur til Himmelbjerget. Magda og Povl boede først på en gård i Farum. Senere flyttede de til Annisse.

Viggo og Ingeborg fejrede guldbryllup i 1958. Det var en stor fest. Der var rigtig mange med til festen. Selvfølgelig deres børn, svigerbørn og børnebørn, men også Ingeborgs niece Gudrun og hendes søn Otto, samt Ingeborgs søster Julie og hendes mand Wilhelm og Magda og Povl fra Annisse.

Hver lørdag formiddag blev Viggo sendt i byen af Ingeborg. Han købte selvfølge alt det der stod på sedlen fra Ingeborg, og som de skulle bruge i husholdningen. Og så købte han altid to poser flæskesvære. Den ene pose tømte han på vejen hjem, indholdet af den anden blev spist til frokost.

Viggo tyggede skrå, som blev opbevaret i en lille sølvboks. Jeg syntes de lignede lakrids og min morfar sagde, at jeg da gerne måtte få en fra boksen. Men "lakridsen" blev hurtigt spyttede ud igen.

Viggo holdt også af en god cigar og ligesom skråerne havde han en pæn samling liggende i en anden sølvboks. Min mormor røg cerutter, og deres stue var stærkt tilrøget. Til at tage noget af røgen havde de en ozonlampe. Det var "Uglepetter" en lille ugle i porcelæn og glasøjne. "Uglepetter" stod på toppen af skænken i stuen. Den havde hul i ryggen til en lille beholder med ozon væske og en væge, som blev antændt. Ozonlampen lugtede også, men neutraliserede lugten af cigar- og cirutrøg til en vis grad.

Jeg besøgte ind imellem min mormor og morfar om eftermiddagen efter skoletid. Jeg synes det var hyggeligt at sidde i den fine stue og kikke i deres billedbibel eller studere deres Verdenshistorien i mange bind. Jeg arvede disse bind, men måtte opgive at have dem indendørs i vores hjem. Hver en side var tilrøget. "Uglepetter" har jeg også arvet, men vi har sat en elektrisk pære i hullet i stedet for ozonbeholderen.

Som nævnt tidligere arbejdede Viggo hos Allan Christensen & Co til 1962. Da var Viggo 75 år. Berlingske Tidende bragte et interview med ham den 2. juledag 1962. Her fortalte han om sit arbejde gennem 50 år. Han blev kaldt "Verdens-glarmester". Han var fortsat frisk, rask og rørigt, men det var ikke lykken for ham at gå hjemme. Jo om sommeren gik det meget godt. Så var han i haven. Han elskede sine æbletræer – hans stolthed. Haven var meget velholdt. Men vinteren var tortur for ham.

Viggo døde i 1967 den 23. marts 1967. Han blev begravet fra Kristuskirken den 29. marts til Brønshøj Kirkegård. Jeg var med til begravelsen, og var med til at bære kisten. Lige bag ved kisten gik min mormor sammen med min mor og mine mostre, Clara og Tove. Tænk jer de talte sammen om min morfar Viggo store glæde ved mad, især hønsesalat. Det lettede på sorgen.

Efter begravelsen mødtes familie og venner på Bellisvej. Det var første gang i mit liv, at jeg var med til "mindestund" efter en begravelse. Det var på ingen måde kedeligt. Faktisk ret så muntert. Helt i min morfar Viggo ånd.

Efter min morfar Viggos død flyttede min mormor Ingeborg til Linde Alle i Vanløse i en 2-

værelses lejlighed.

Ingeborg døde på Bispebjerg hospital den 28. juni 1977, 87 år gammel. Hun blev begravet fra Kristuskirken til Brønshøj Kirkegård den 5. juli 1977.

Viggo og Ingeborg oplevede at have 4 regenter Christian den 9., Frederik den 8., Christian den 10., Frederik den 9. Ingeborg fik én regent mere end Viggo, nemlig Margrethe den 2. fra 1972.

Danmark blev i deres tid styret af en masse statsministre, I.C. Christensen, Zahle, Scavenius, Stauning, Krag, Baunsgaard og Anker Jørgensen.

I deres skoletid var Sønderjylland stadigvæk en del af Tyskland. Men de oplevede at Sønderjylland kom tilbage til Danmark igen.

I 1915 fik Ingeborg stemmeret sammen de øvrige kvinder i landet.

De levede under to verdenskrige og under besættelsen af Danmark.

De fik 10 børnebørn og en række oldebørn.

De lukkede deres trætte øjne efter et langt lykkeligt liv.